Ασκητές μέσα στον κόσμο Β': Απόστολος Τσαλαπάτας

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 27 Ιουλίου, 2023

Ο Απόστολος Τσαλαπάτας του Ιωάννου και της Μαρίας γεννήθηκε το 1885 στο χωριό Αγναντερή Λαρίσης. Οι γονείς του απέκτησαν και μία κόρη, την Βασιλική. Ήταν φτωχοί και απλοί άνθρωποι, αλλά τίμιοι και πιστοί. Αυτή την πίστη κληρονόμησαν και τα παιδιά τους, και ιδιαίτερα ο Απόστολος. Έμεινε αγράμματος λόγω της ανέχειας των γονέων του, και ακολούθησε το επάγγελμά τους. Από μικρός έγινε βοσκός προβάτων. Αυτό όμως δεν τον εμπόδιζε στην πνευματική του προκοπή. Ήταν απλός στους τρόπους, αθώος αγνός και καθαρός στην ψυχή. Βόσκοντας τα πρόβατά του στην ησυχία, προσευχόταν και δόξαζε τον Θεό.

Όταν ήρθε σε ηλικία γάμου, νυμφεύθηκε την Ασημούλα από το χωριό Αρμένιο και

απέκτησαν ένα γυιό και δύο θυγατέρες. Ζούσαν φτωχικά αλλά με αγάπη και ειρηνικά. Ο γυιός τους εκοιμήθη σε ηλικία 10 ετών και υιοθέτησε άλλο αγοράκι, με την επιθυμία να αφήση διάδοχο για να μην χαθή το όνομά του, αλλά και αυτό πέθανε. Δεν ήταν θέλημα Θεού να αφήση διάδοχο για να διαιωνίση το όνομά του, αλλά άφησε ο ίδιος όνομα καλό συνοδευόμενο από οσμή ευωδίας πνευματικής. Εκοιμήθη και η σύζυγός του και ο Απόστολος έμεινε με τις θυγατέρες του.

Μαρτυρεί ο Σαράντης Αξούγκας: «Ήμουν βοηθός του μπαρμπά-Αποστόλη Τσαλαπάτα στα πρόβατα. Ένα μεσημέρι κοιμώμασταν μαζί με τα πρόβατα έξω από το προσκύνημα της Παναγίας στο Αρμένιο, ο Αποστόλης σηκώθηκε ξαφνικά, μάζεψε τα πρόβατα και έφυγε, ενώ εμένα με άφησε να κοιμάμαι. Ύστερα μου είπε ότι του εμφανίστηκε στον ύπνο η Παναγία. Του είπε να μαζέψη τα πρόβατα, να μην τα ξαναφέρει εκεί στο προσκύνημα, γιατί γεμίζουν κοπριές που τις πατάει ο κόσμος και έπειτα λερώνουν την Εκκλησία».

Ο Απόστολος με την μεγάλη του απλότητα και την ζωντανή πίστη του είδε και άλλη φορά την Παναγία η οποία του είπε να πάη να υπηρετή το προσκύνημά της, την Εκκλησία στο Αρμένιο. Μετά από επανειλημμένες εμφανίσεις της Παναγίας το ανακοίνωσε στις κόρες του, οι οποίες αντέδρασαν. Η μία που αντιδρούσε περισσότερο και ίσως δεν μιλούσε με τον απαιτούμενο σεβασμό στον πατέρα της, είδε στον ύπνο της την Παναγία, η οποία την μάλωσε και της είπε να μην εμποδίση τον πατέρα της.

Έτσι, το έτος 1953 ανεχώρησε από το σπίτι του και αφιερώθηκε στο προσκύνημα της Παναγίας, στο ναό της Ζωοδόχου Πηγής στο Αρμένιο, διακονώντας με αυταπάρνηση και ζώντας με κρυφή άσκηση. Φορούσε ράσα και σκούφο, είχε τα γένεια του και τα μαλλιά, αλλά δεν ήταν μοναχός. Περπατούσε χειμώνα-καλοκαίρι ξυπόλητος, ακόμη και στα χιόνια, χωρίς να αρρωσταίνη. Τα μαλλιά του ήταν μακρυά και τα έδενα με σύρμα. Στους προσκυνητές κερνούσε νερό και καφέ, τους εφέρετο ταπεινά, με καλωσύνη και τους έδινε πνευματικές συμβουλές. Ανέφερε τις εμφανίσεις της Παναγίας στον ίδιο και έλεγε στα παιδιά του Γυμνασίου ότι η Παναγία του είπε ότι θα πεθάνει όταν ξεραθή η κορυφή από το κυπαρίσσι που ήταν εκεί στο προσκύνημα. Συνέχιζε να βλέπει κατά καιρούς την Παναγία και μερικές φορές τον άκουγαν να συνομιλή μαζί της μέσα στο ναό. Επειδή αδυνάτισε η όρασή του και δεν έβλεπε καλά, συχνά ρωτούσε άλλους να του πουν αν ξεράθηκε η κορυφή του κυπαρισσιού. Όταν του είπαν ότι άρχισε να ξηραίνεται, πήγε και παρήγγειλε το φέρετρό του. Στην ερώτηση για ποιόν ήθελε το φέρετρο, απάντησε με φυσικότητα: «Για μένα. Σε λίγες μέρες θα πεθάνω».

Πράγματι σε λίγες μέρες ο Απόστολος αρρώστησε. Ο ανεψιός του Γιώργος Τσαλαπάτας από την Αγναντερή έμαθε από μία καλόγρια ότι ο Αποστόλης πεθαίνει, και έτρεξε για να τον προλάβη. Ο Απόστολος μόλις είδε τον ανεψιό του του είπε:

«Σου είπε η καλόγρια να’ ρθης γιατί πεθαίνω; Η Παναγία μου είπε ότι αύριο στις 3 η ώρα θα μου δώσει το εισιτήριο».

Ήδη το φέρετρό του ήταν έτοιμο. Την άλλη ημέρα όταν πλησίαζε η ώρα 3 μ.μ. χτύπησε πένθιμα την καμπάνα ο ίδιος, ύστερα πήγε στο ναό, γονάτισε μπροστά στην θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, σταύρωσε τα χέρια του και εκεί προσευχόμενος εκοιμήθη τον ύπνο των δικαίων. Η καθαρή ψυχή του πέταξε στα ουράνια.

Ετάφη δίπλα στο ναό της Παναγίας που αγαπούσε και με εντολή Της διακόνησε πιστά επί εικοσαετία, μέχρι το 1973. Οι προσκυνητές που τον γνώρισαν τον είχαν σε ευλάβεια και ήθελαν ο τάφος του να είναι εκεί στην Παναγία, όπως και έγινε, παρά τις αντιδράσεις από επίσημους φορείς.

Αιωνία του η μνήμη. Αμήν.

(“Ασκητές μέσα στον κόσμο, τόμος Β΄“, έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος», Μεταμόρφωσης Χαλκιδικής, 2012)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiosgeorgioskorydallou.gr*)*